

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number 19-2/26-08283
Otsuse kuupäev 22.07.2026
Komisjoni koosseis Meelis Pirn

Tarbija
Kaupleja Osaühing Fill Networks (11481014)

Tarbija nõue Lepingu täitmine esialgsetel tingimustel. Enammakstud summade tagastamine.

Resolutsioon:

1. Jätta tarbija avaldus rahuldamata.
2. Kui vaidlevad pooled otsusega ei nõustu, on neil õigus pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Asjaolud:

24.01.2020 sõlmisid pooled elektroonilise side teenuse osutamise lepingu, mille kohaselt kohustus kaupleja osutama tarbijale internetiteenust ning tarbija tasuma teenuse eest lepingus kokkulepitud kuutasu. Lepingu kehtivuse ajal suurenes teenuse kuutasu esmalt 12 euronile ning hiljem 16 euronile. Tarbija tasus nimetatud arveid ning kasutas teenust edasi. 2026. aastal peatas tarbija teenuse kasutamise enam kui kuueks kuuks. Teenuse taastamisel teatas kaupleja, et teenuse kuutasuks on kehtiva hinnakirja kohaselt 18 eurot kuus.

Tarbija ei nõustunud hinnamuudatusega ning leidis, et teenust tuleb osutada senise 16-eurose kuutasu alusel. Tarbija tasus 18-eurose kuutasuga esitatud arve ning pöördus seejärel Tarbijavaidluste komisjoni poole.

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja palus avalduse rahuldamata jätta. Kaupleja selgitas, et poolte vahel sõlmitud lepingu osaks on operaatori tüüptingimused. Nende kohaselt kohaldatakse pärast teenuse pikaajalist peatamist teenuse taastamisel taastamise ajal kehtivat hinnakirja. Teenuse taastamisel teavitati tarbijat kohaldatavast kuutasust. Kaupleja märkis, et tarbija oli ka varasemad hinnamuudatused aktsepteerinud, tasudes pikema aja jooksul 12-euroseid ning hiljem 16-euroseid arveid, ilma et oleks neid vaidlustanud. Seetõttu puudub tarbijal alus nõuda teenuse osutamist varasema 16-eurose kuutasu alusel.

Komisjoni põhjendus:

Poolte vahel on sõlmitud elektroonilise side teenuse osutamise leping. Lepingu punkti 1.3 kohaselt kohustub abonent teenuseid vastu võtma ja nende eest tasuma vastavalt käesolevale lepingule ning operaatori tüüptingimustele. Leping sisaldab ka viidet operaatori veebilehele, kus tüüptingimused on abonendile kättesaadavad. Seetõttu tuleb käesoleva vaidluse lahendamisel kohaldada lisaks poolte vahel sõlmitud lepingule ka selle osaks olevaid tüüptingimusi, elektroonilise side seadust ning võlaõigusseadust.

Võlaõigusseaduse § 13 lõike 1 kohaselt võib lepingut muuta poolte kokkuleppel või seaduses või lepingus sätestatud alusel. Võlaõigusseaduse § 29 kohaselt tuleb lepingu tõlgendamisel lähtuda eelkõige lepingupoolte ühisest tegelikust tahtest. Kui poolte ühist tegelikku tahet ei õnnestu kindlaks teha, tuleb lepingut tõlgendada nii, nagu teine lepingupool pidi asjaolusid mõistliku isiku seisukohast mõistma. Lepingu tõlgendamisel tuleb muu hulgas arvestada poolte käitumist pärast lepingu sõlmimist ning lepingu täitmise käigus kujunenud praktikat. Võlaõigusseaduse § 6 kohaselt peavad lepingupooled teineteise suhtes käituma hea usu põhimõttest lähtudes.

Elektroonilise side seaduse § 99 lõigetest 2 ja 3 tuleneb, et sideettevõtjal on õigus muuta sideteenuse lepingu tingimusi üksnes lepingus sätestatud alustel ning ta peab lepingu muudatustest abonenti eelnevalt teavitama püsival andmekandjal ning andma talle võimaluse lepingu muudatusega mittenõustumisel lõpetada.

Operaatori tüüptingimustes on sätestatud, et teenuste osutamise tingimuste muutumisest teavitab operaator tellijat hiljemalt 30 päeva enne muudatuste jõustumist operaatori kodulehel www.fill.ee, SMS-i teel, lepingus märgitud e-posti aadressile saadetud kirjaga või muu kirjaliku teatega e-posti või paberdokumendi kaudu. Kaupleja ei ole käesolevas menetluses esitanud tõendeid selle kohta, et ta oleks varasematest hinnamuudatustest tarbijat elektroonilise side seaduses ja tüüptingimustes sätestatud korras eelnevalt teavitanud. Samas ei saa komisjon jätta tähelepanuta poolte hilisemat tegelikku käitumist.

Esitatud tõenditest nähtub, et tarbija tasus pikema aja jooksul kaupleja poolt esitatud suuremas summas arveid, esmalt 12 euro ulatuses ning seejärel 16 euro ulatuses. Tarbija ei vaidlustanud nimetatud arveid ega nõudnud teenuse osutamist lepingus märgitud 10-eurose kuutasu alusel. Avalduses nimetab tarbija ka ise 16-eurost kuutasu kompromisshinnaks. Komisjon leiab, et sellisest pikaajalisest lepingu täitmisest ning poolte tegelikust käitumisest saab VÕS § 29 tähenduses järeldada, et pooled kujundasid oma tegelikuks lepinguliseks kokkuleppeks 16-eurose kuutasu ning tarbija nõustus selle hinnaga. Tarbija esitas vastuväite alles pärast seda, kui kaupleja hakkas teenuse eest esitama 18-euroseid arveid. Seejuures ei nõudnud tarbija lepingu täitmist algses 10-eurose kuutasu ulatuses, vaid leidis, et kohaldada tuleb senist 16-eurost kuutasu.

Komisjon märgib, et elektroonilise side seaduse § 99 ning operaatori tüüptingimuste kohaselt oli tarbijal pärast hinnamuudatusest teadasaamist õigus hinnamuudatusega mittenõustumisel leping lõpetada. Tarbija seda õigust ei kasutanud, vaid jätkas lepingu täitmist ning tasus ka 18-eurose kuutasuga esitatud arve. Õigusaktidest ega poolte vahel sõlmitud lepingust ei tulene tarbija õigust nõuda teenuse osutamist varasema kuutasu alusel pärast seda, kui ta on hinnamuudatusest teada saades otsustanud lepingut jätkata. Vastupidine tõlgendus oleks vastuolus ka VÕS §-s 6 sätestatud hea usu põhimõttega.

Eeltoodust tulenevalt puudub komisjoni hinnangul alus kohustada kauplejat osutama teenust 16-eurose kuutasu alusel ning tarbija avaldus tuleb jätta rahuldamata.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Meelis Pirn

/allkirjastatud digitaalselt/